

fehlerhaft für मरुद्वा.

मरुद्ग (मरुत् + र्ग) m. 1) Pferd TRIK. 2, 8, 41. H. ८. 178. — 2) ein Wagen, in dem Idole herumgeführt werden, H. 732.

मरुद्म (मरुत् + रुम्) m. eine übelriechende Mimosa-Art (विट्ठुदिरा) RATNAM. im ÇKDr.

मरुद्मन् (मरुत् + व०) m. der Luftraum TRIK. 1, 1, 81. HAL. 1, 137.

मरुद्वाक (मरुत् + वाक्) m. 1) Rauch TRIK. 1, 1, 70. HIR. 109. — 2) Feuer ÇABDAR. im ÇKDr.

मरुद्दिधा f. COLEBR. Misc. Ess. I, 137 fehlerhaft für मरुद्वा.

मरुद्दिप (मरुत् + दिप) m. Kameel TRIK. 2, 9, 23.

मरुद्दिता f. N. pr. eines Flusses, = कावेरी ÇABDĀTHAK. bei WILSON. Fehlerhaft für मरुद्वा.

मरुद्दहा f. N. pr. eines Flusses, = मरुद्वा BHĀG. P. 5, 19, 18.

मरुद्दध (मरुत् + वृध) P. 6, 2, 106, VĀRT. 2. 1) adj. des Windes oder der Marut froh: शै नः शोचा मरुद्दधो ऽग्रे सख्यसातमः RV. 3, 13, 6. ÇĀNKH. Ça. 8, 16, 2. 3. — 2) f. श्री N. pr. eines Flusses im Pendshah, ROTH, Zur L. u. G. des W. 138. fg. RV. 10, 73, 5. PRĀJACĪTEND. 11, 6, 4. nach NIR. 9, 26 Beiw. von Flüssen überh.; vgl. मरुद्दिधा, मरुद्दिता, मरुद्दहा.

मरुद्देग (मरुत् + वेग) m. N. pr. eines Daitja KATHĀS. 47, 28.

मरुद्दन्व m. = मरुद्दन्वन् 1. BHĀG. P. 1, 10, 35.

मरुद्दन्वन् (मरुत् + 2. ध०) m. 1) Wüstenei, Sandöde: °धन्वानम् MBH. 7, 3781. °धन्वनि BHĀG. P. 6, 8, 36. °धन्वसु (समेपु und रम्पेपु) MBH. 1, 6633. 3, 242. 13491. 13530. 14, 1542. HARIV. 678. MĀRK. P. 49, 35 (°धन्वपु gedr.). — 2) N. pr. des Vaters der Gattin des Vidjadhara Indivara MĀRK. P. 63, 13.

मरुद्दर (मरुत् + धर) m. N. pr. eines Landes Verz. d. Oxf. H. 332, b, 2 v. u.

मरुद्द N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 230, b, 30.

मरुद्दाम (मरुत् + नामन्) adj. Namen der Marut enthaltend KĪT. 21, 10.

मरुद्दाला (मरुत् + मा०) f. Trigonella corniculata LIN. AK. 2, 4, 21.

मरुद्दय (मरुत् + य) m. Wüstenei, Sandöde: प्राडुर्भवति सुस्वादा नथो मरुद्दयपि RĪGĀ-TAR. 4, 233.

मरुद्दिय (मरुत् + प्रिय) m. Kameel H. 1233.

मरुद्भव (मरुत् + भव) N. pr. einer Oertlichkeit VARĀH. BH. S. 3, 68.

मरुद्भू (मरुत् + 2. भू) f. pl. N. pr. eines Landes, = दक्षिणका: TRIK. 2, 1, 9. — Vgl. मरु ३. und मरुद्भूमि.

मरुद्भूति (मरुत् + भू०) m. N. pr. eines Sohnes des Jauga m̐dharājaṇa KATHĀS. 23, 53. 31, 203. 53, 3. °क 34, 114. 53, 2. 11. 58, 107.

मरुद्भूमि (मरुत् + भू०) f. 1) Wüstenei, Sandöde KATHĀS. 72, 180. Davon nom. abstr. °त्व n. 377. — 2) N. pr. eines Landes, Marwar, MBH. 2, 1187. 3, 13365. 5, 599. R. 4, 43, 24. — Vgl. मरु ३. und मरुद्भू.

मरुद्भूरुक् (मरुत् + भू०) m. Capparis aphylla ROXB. (करीर) BHĀVAPR. im ÇKDr.

मरुद्भूकी (मरुत् + भू०) f. Wüstenei, Sandöde RĪGĀ-TAR. 4, 294.

मरुद्भू m. eine Entenart H. 1341. — Vgl. मराल.

मरुद्भोक् (मरुत् + भोक्) m. die Welt der Marut VP. 48, N. 10.

मरुद्भू m. = मरुद्भूक् eine Art Ocimum RĪGĀN. im ÇKDr.

मरुद्भूक् m. 1) N. verschiedener Pflanzen: Vangueria spinosa ROXB. AK. 2, 4, 3, 33. H. an. 4, 26. MED. k. 206. Majoran oder eine ähnliche

Pflanze AK. 2, 4, 3, 59. H. an. eine best. Blume H. an. MED. = तिलक

RATNAM. im ÇKDr. = खरपत्र eine Art Ocimum ebend. — 2) Tiger. —

3) Rāhu. — 4) = भयानक (adj. schrecklich; m. Tiger; Rāhu) ĠĀTĪDH.

im ÇKDr. — 5) Kranich WILSON.

मरुद्भेव (मरुत् + सं०) 1) n. eine Art Rettig (चाणक्यमूलक). — 2) f. घा

N. zweier Pflanzen: = मरुद्भेववाणी und नुद्रडरालभा RĪGĀN. im ÇKDr.

मरुद्भेल (मरुत् + स्थल) n. Wüstenei, Sandöde Spr. 2386. KĀM. NĪTIS. 13, 16. HIR. 80, 7. Verz. d. Oxf. H. 123, a, 19. °स्थली f. dass. Spr. 2128.

KATHĀS. 63, 78.

मरुद्भेवा (मरुत् + स्था f. von स्थ) f. eine best. Pflanze, = नुद्रडरालभा

RĪGĀN. im ÇKDr. — Vgl. मरुद्भेवा.

मरुद्भेव UṆĀDIS. 4, 39. m. eine Hirschart (मृग) UḡĀVAL. Pfau (vgl. मरुक्)

und Curcuma Zerumbet ROXB. UḡĀDIVR. im SĀKṢHĪPTAS. ÇKDr.

मरुद्भेवा (मरुत् + उद्भव) f. N. verschiedener Pflanzen: die Baumwollen-

staude; Alhagi Maurorum; eine Mimosa-Art (नुद्रडरालभा) RĪGĀN. im

ÇKDr. Gurke WILSON nach ders. Aut. — Vgl. मरुद्भेवा.

मरुद्भू (मरुत् + 1. भू) zu einer Wüstenei —, zu einer Sandöde werden:

°भूत KATHĀS. 72, 374.

मरुद्भेल m. das Seeungeheuer Makara TRIK. 1, 2, 22. °क m. dass.

ÇABDAR. im ÇKDr.

मर्क eine zur Erklärung von मर्कट erfundene Sautra-Wurzel in der Bed. gehen, kriechen.

1. मर्क m. etwa das Hinsterben, Erlöschen: सूर्य मर्क उपरो वभूवान् RV. 10, 27, 20. Ist die Bedeutung richtig vermuthet, so ist die Ableitung von मर्क nicht zulässig; es kann aber ein Zusammenhang mit मर्ककथ, मर्ककथि obscuro, मर्कक caligo angenommen werden; vgl. übrigens atch mahrka im Zend.

2. मर्क (von मर्क) m. UṆĀDIS. 3, 43. P. 1, 1, 58, VĀRT. 2. Sch. 1) N. des Purohita der Asura, nach den Scholien eines Sohnes des Çakra: मर्कय वा (गुह्यामि) VS. 7, 16. अथमृष्टे मर्कः 17. वृक्षपतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डमर्कवासुराणाम् TS. 6, 4, 40, 1. TBR. 1, 1, 1, 5. ÇAT. BR. 4, 2, 1, 1. — 2) ein Dämon bestimmter Kinderkrankheiten PĀR. GR̥H. 1, 6. — 3) N. pr. eines Jaksha Verz. d. Oxf. H. 18, b, 36. — 4) = शरीरवायु der Wind im Körper UḡĀVAL.; daraus machen WILSON und ÇKDr. zwei Bedeutungen: Körper und Wind.

3. मर्क m. = मर्कट Affe ÇABDAR. im ÇKDr. BHĀG. P. 3, 21, 44. 7, 14, 9. PĀNĪKAR. 1, 7, 28.

मर्कक m. = मर्कट Ardea Argala ÇABDAR. im ÇKDr. Spinne ÇABDĀTHAK. bei WILSON.

मर्कट (मर्कट UḡĀVAL. zu UṆĀDIS. 4, 81) 1) m. a) Affe AK. 2, 3, 3. H. 1291. an. 3, 167. MED. f. 52. HAL. 2, 77. 3, 70. VS. 24, 30. त्रयः पशूनां कृत्ती-दानाः पुरुषो कृत्ती मर्कटः TS. 6, 4, 5, 7. KAUC. 93. TAITT. ĀR. 3, 11, 32. M. 12, 67. SUCR. 2, 246, 7. °लोचन adj. BHĀG. P. 4, 2, 12. 8, 2, 21. PĀNĪKAT. 118. 12, 67. Spr. 2704, v. l. HIR. 39, 20, v. l. VET. in LA. (II) 2, 7. Schol zu PĀNĪKAT. BR. 23, 13, 2. KATHĀS. 37, 88. 89. 72, 121. 139. °कर्पी, °डोड, °दत्त, °नास adj. affenähnliche Ohren u. s. w. habend VJUP. 203. मर्कटीभूत KATHĀS. 37, 90. f. ई Aeffin Z. d. d. m. G. 14, 372, 18. — b) ein best. Vogel SHARV. BR. in Ind. St. 1, 39. 3. Ardea Argala, der Adjutant TRIK. 2, 3, 16. — c) Spinne TRIK. 2, 3, 28.